

Udvalgets spørgsmål til finansministeren og dennes svar herpå¹⁾

Ad § 10:

Spørgsmål 1:

Vil ministeren ikke finde det hensigtsmæssigt, at der oprettes 2 nævn, hvoraf det ene skal varetage det statslige område og det andet det kommunale?

Svar:

Regeringen foreslog oprettet ét fælles nævn for hele den offentlige sektor til fordelingen af de 1¼ pct., som er afsat til denne sektor, under hensyn til de stærke indre sammenhænge i sektorens lønstruktur. Denne begrundelse er uddybet i bemærkningerne til § 10. Som et praktisk eksempel herpå kan jeg nævne, at en række stillinger har samme eller praktisk taget samme indhold inden for hele den offentlige sektor. Det gælder således inden for så store og forskelligartede områder som arbejde med rengøring på gymnasier og sygehuse samt med forskellige tekniske opgaver.

Jeg må stadig anse en sådan samlet løsning for at være den bedste. Jeg går imidlertid ud fra, at spørgsmålet er stillet på baggrund af den selvstændige værdi, det kan have, at der gennem årene er opbygget et forhandlingsapparat f. eks. for det kommunale område som helhed og inden for tjenstemandsområdet i staten, folkeskolen og folkekirken. Dette kan tale for, at forhandlingerne vil kunne føres mere smidigt ved en opdeling i tre paritetiske nævn, nemlig et for det samlede kommunale område, et for tjenstemandsområdet i staten, folkeskolen og folkekirken og endelig et for den offentlige sektor i øvrigt.

Regeringen agter derfor at fremsætte ændringsforslag til § 10 med det nævnte sigte. Det tilføjes, at regeringen ved fremsættelsen af dette ændringsforslag vil præcisere sine forudsætninger med hensyn til afstemning af resultaterne i de tre paritetiske nævn, således

at de overordnede hensyn, der førte til forslag om oprettelsen af ét samlet nævn, bedst muligt tilgodeses.

Spørgsmål 2:

Der ønskes en beregning over, hvilke udgiftsforhøjelser der kan forventes ved gennemførelse af fuld taktregulering.

Svar:

Ved beregningen af udgiftsforhøjelsen er det afgørende, hvilke forudsætninger om lønglidning på det private arbejdsmarked der lægges til grund.

I finansministeriet har vi naturligvis arbejdet med en række forskellige forudsætninger.

Vælges som forudsætning, at lønglidningen de næste 2 år kun bliver lidt lavere, end den har været de senere år, kan merudgiften ved en ændring af taktreguleringsordningen fra 75 pct. til 100 pct. opgøres til ca. 200 mill. kr. på årsbasis for tjenstemænd i staten, folkeskolen og folkekirken. For hele den offentlige sektor ville merudgiften herefter blive ca. 650 mill. kr.

Vælges som forudsætning, at lønglidningen de næste 2 år bliver 2 pct. om året, ville gennemførelsen af fuld taktregulering med virkning fra 1. oktober 1979 indebære en merudgift for det offentlige på ca. 260 mill. kr. om året.

Spørgsmål 3:

Under henvisning til finansministerens udtalelse i samrådet den 15. marts, hvor der blev givet tilsagn om normale forhandlinger med de offentligt ansatte, ønskes oplyst, hvorfor finansministeren allerede på de følgende forhandlingsmøder med de offentligt ansattes organisationer afbryder videre forhandlinger.

Svar:

¹⁾ Det bemærkes, at spørgsmål 33 og 48 er besvaret af arbejdsministeren.